

Viktorija Dekse

Kāda būs Latvijas nākotne?

„Divreizdivi“ ir astoņu dienu seminārs 18–30 gadus jauniem pasaules latviešu jauniešiem no Amerikas, Kanādas, Austrālijas un tuvākām Eiropas zemēm, kā arī Latvijas. Šogad „2x2“ seminārs notika Latvijā, jo viens no tā uzdevumiem ir jauniešiem sagādāt arī emocionālu piedzīvojumu, kas veidotu vēl ciešāku piederības sajūtu latviešu kultūrai un pašai Latvijai.

1. Latviešu jaunatnes svētki notika 1959. gadā Toronto, 2. – 1962. gadā Čikāgā, katros svētkos ap 5000 dalībnieku. Otro svētku rīkošanas laikā radās doma, ka ar koncertiem, izrādēm un deju vakariem ir par maz. Šī doma pārtapa idejā rīkot „skautu Garezera kursus neskauciem“, kas būtu „izlases kursi latviešu jaunatnes darbiniekiem“ (Garezers ir latviešu centrs ASV vidē, kas pulcē latviešu sabiedrību, lai veicinātu latvietību un saites ar Latviju). Idejas aizsācējs Brunis Rubess atzīst: „Sāka veidoties paaudžu plaista (jaunieši nevēlējās iesaistīties „veco“ organizācijās), bija jādod iespēja jauniešiem satikt un iepazīt izcilas personības, un veidot sadarbības tīklus pašu jauniešu starpā. Tā „2x2“ aizsākās kā sešu dienu semi-

nāri (nometne) Ziemeļamerikā ar mērķi rosināt un veicināt ārpus Latvijas dzimušās jaunatnes latvisko identitāti.”

„Mana paaudze atbild par to, kāda Latvija ir šodien. Bet jūsu paaudze atbildēs par to, kāda Latvija būs pēc nākamajiem 100 gadiem,“ ar šādiem vārdiem „2x2“ atklāšanas vakarā mūs uzrunāja Ziemeļeiropas gadsimta projekta „Rail Baltica“ vadītāja Baiba Rubesa. Domu par atbildību attīstīja fonda „Viegli“ līdzdibinātāja Ināra Kehre Imanta Ziedoņa vārdiem: „Latvija ir brīnumskaista zeme, bet (mums) skaistajam ir jāpalīdz parādīties.”

Ikkatrs var Latviju darīt labāku, bet jāsāk pašam ar sevi, sava spēka apzināšanos. Jāsapņo. Jāmēģina.

Katra jauniešus uzrunājusī personība atstāja atziņu, ko pārdomāt. „Nekad nelieciet savu autorību priekšplānā. Dabā tā neeksistē. Mēs neesam dievi un līderi, bet mēs esam sabiedrības kontekstā. Un tajā brīdī, kad jūs to sapratīsit, jūs būsit uzvarētāji,“ vienā no koplekcijām mums visiem padomu deva Latvijā labi zināmais mūziķis, komponists un mūzikas producers Ingus Ulmanis. „Arī okeāns sastāv no miljār-

diem ūdens pilieni, un cilvēks ir vidēji 65% ūdens...” kino vakarā atgādināja Kārlis Bardelis, kurš ar airu laivu no Namībijas pārairēja pāri Atlantijas okeānam uz Rio Brazīlijā.

Lai izdzīvotu kopību, nolēmām doties piedzīvojumos. Tepat Latvijā. Pa Gaujas līkumiem. Pa straumi un pret, savienojusies kopā ar laivām, dziesmām un klusumu. „Miers ir braukt pa upi un dzirdēt, kā tālienē skan dziesma. Tā virmo pa gaisu, un nonāk līdz mūsu ausīm. Mēs sēžam laivā, un man šķiet, ka nekad neesmu redzējusi jebko tik skaistu kā to, ko šobrīd dzirdu. Meitenes balss skan: „Mīl katrs baltu maizes rīku.” Un pārējie dziedātāji atbild. Es varu tikai dzirdēt dziesmu, putnus, ūdeni. Es varu dzirdēt, kā skan miers. Visi klausās. Bet balsis arī var dzirdēt bērnišķīgu prieku, tādu, ko piedzīvo, atrodot jaunus dzīves draugus. Kas var notikt četru dienu laikā? Satikšanās, iepazīšanās, draudzēšanās, iemīlēšanās. Un no šīs mīlestības top dziesma, miera pilna,“ par piedzīvoto stāsta medicīnas studente un Kanādas latviete Līva Zemīte.

No daudzām piedāvātajām izvēl-

jos ievirzi „Politika un Sabiedrība”, ko vadīja „Baltic Institute of Corporate Governance” vadītājs Latvijā Andris Grafs. Par kopīgu nākotni, par pārmaiņu veikšanu, par jaunu ideju radīšanu, par smieklēm un nopietnām diskusijām. Arī par politiku. Par izaicinājumiem, kurus varam kopā pārvarēt. Kopā ar žurnālistu Ansi Bogustovu veidojām debašu vakaru. Tēma? Mūsaprāt, lielākie apdraudējumi demokrātiskai valstij: korupcija, neizglītota sabiedrība un mediju neuzticamība. Tas viss arī „Rīdzenes sarunu” jeb „oligarhu lietas sarunu” ēnā. Un kamēr mēs spriedām par to, kādai būtu jābūt Latvijas politikai, „Progresīvie” 13. jūlija rītā organizēja piketu, kurā pieprasīja ģenerālprokurora Ērika Kalnmeiera atkāpšanos. Tas lika mums katram un arī kopā izvērtēt mūsu pilsonisko atbildību. Un starp daudzajām debatēm, diskusijām un domu apmaiņām radās ideja... Bija skaidrs, ka minētās politiskas darbības, pēc sapulcējušos pasaules latviešu domām, nebūt nav normālas. Vai mēs noskatīsimies uz to visu no malas? Nē. „2x2” jaunieši izveidoja sociālo mediju kampaņu „Tas nav

normāli” ar tēmturi #TASNAVNORMALI un nofilmēja iedvesmojošu video. Tā beigās izskan aicinājums Latvijai simtgadē uzdāvināt „normālu” Saeimu. Bet ko tas nozīmē – normālu? Tas ir mūdinājums un vienlaikus arī aicinājums

gan Latvijā, gan ārvalstīs dzīvojošajiem jauniešiem, un ne tikai, domāt, iet un balsot nākamā gada Saeimas vēlēšanās. Tikai visi kopā mēs varam mainīt situāciju Latvijā. Es lepojos, ka esmu daļa no Latvijas. ●

